

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі, Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на вулиці вулиці Прічард і Мекгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS, Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

НЕВДАЧА РЕАКЦІОНЕРІВ В ЕДМОНТОНІ.

Реакційні трейд-юніонні лідери в Едмонтоні поспробували таки щастя, щоб позбутися комуністичного кандидата при тамтих доповняючих провінційних виборах. На спеціальному мітингу локальної Центральної Ради Канадської Партії Праці відомий гомсервіс Фарміло підняв питання про те, що бутьби Комуністична Партія зломилася дисципліну, бо всупереч бажанню останнього мітингу Центральної Ради, вона видала виборчий мандат. На основі цього він уважав, що комуністам не повинно бути місця в Партії Праці і домагався щоб їх за це осудити.

МАЙНЕРІ 26. ДІСТРІКТУ ПРОТИ РОСКОЛУ.

Всі змагання роскочників з Одної Великої Юнії розбиті єдністю організованих майнерів 26. дістрікту, про які ми вже згадували в нашому часописі, потерпіли цілковиту невдачу. Виславши туди спеціальний "організатор" О.В.Ю. Лейбір, після досить довгого підготовлювання ґрунту для розколу, скликав майнерів на мітинг в Глейсе Бей, щоб остаточно отверто спробувати добитися до своєї цілі. На мітингу з'явилася велика кількість майнерів. Прибув туди також і Маакон Брус, делегат К.П.К. на Конгрес Комітерну. Майнери зразу дали роскочникові Лейбірові пізнати свою думку про проголошену ним сексецію з Юнайтед Майн Воркере оф Америка. Тільки він почав говорити те, що думав, як агромаджені на мітингу майнери обурювали і не дали йому промовляти. На силу т. Брусіві вдалося впровадити майнерів, щоб дати Лейбірові змогу сказати дещо.

3 міжнародного робітничого руху

РОБІТНИКИ ГРУЗІЇ ОБУРЕНІ ВИСТУПАМИ БАНДИТІВ.

Нещодавній виступ меншовицьких бандитів в Грузії проти радянської влади викликав величезне обурення серед тамтешніх робітників і селян. В Тифлісі і Батумі робітники уряди великі мітинги протесту проти контрреволюційної авантури і вирішили віддати себе до розпоряджості Рад на випадок всякої потреби. Селяне допомагали виволокати бандитів і їхніх провідників-князів. Всіх ватажків виволокено і вони визнали невдачу і недолучність свого виступу, який в буржуазних країнах розмалявано "великим повстанням" проти радянської влади. Вся авантюра була приготовлена за чужосторонні фонди.

АНГЛІЙСЬКІ РОБІТНИКИ ПРОТИ ВІЙНИ.

Дві ухвали конгресу трейд-юніонів в Гулі, в Англії, відбилися широким відгомном серед організованого, англійського робітництва: про втручання трейд-юніонів на випадок небезпеки війни, щоб до нього не допустити, і про піддержання уряду в справі угоди з Союзом Радянських Соціалістичних Республік. Організовані в трейд-юніоні робітники скрізь одобрюють становище конгресу проти війни і домагаються ратифікації угоди з С.Р.С.Р.

УСПІШНА КАМПАНІЯ КОМ. КАНДИДАТІВ В ЗЛ. ДЕРЖ.

Вільям З. Фостер, кандидат комуністичної Робітничої Партії Америки на президента Злучених Держав, і Бенджамін Гітлов, кандидат на заступника президента, від самого початку своєї виборчої кампанії мають великий успіх серед робітничих мас. Тисячі робітників прибувають на їхні мітинги, щоб почути науку і поради комуністів. В багатьох містах ворожі до комуністів елементи старалися не допустити до мітингу, але завдяки серйозній поставі робітництва такі мітинги відбуваються без поважних клопотів. Класово свідомі робітники знають, що комуністичні кандидати на президента і заступника президента вони не зможе вибрати, але попірають тільки комуністичних кандидатів і Робітничу Партію у цих виборах, щоб виявити, що тільки комуністи здатні допомогти робітничій класу у їх боротьбі за краще життя.

"РОТЕ ФАНЕ" ЗНОВУ ВИХОДИТЬ.

Після трьохтижневої заборони "Роте Фане", орган Комуністичної Партії Німеччини, почала знову виходити. В першому числі, що появилася після заборони, вміщена відозва Центрального Комітету Комуністичної Партії з приводу законопроектів, що відносяться до плану Доса. У відозві зазначається, що радхстаг видає Німеччині в руки капіталістів Антанті, та що план Доса доведе не до мира, а до нових війн.

ФРАНЦУЗЬКІ ПРОЛЕТАРІЯТИ ПРОТИ ПЛАНУ ДОСА.

В населеному робітниками паризькому передмісті Сент-Дені відбулася грандіозна комуністична демонстрація проти плану Доса, руської окупації і участі Франції в Мароканській військовій авантурі. Численні юрби робітників струнками лавами з червоно прапорами, з плакатами і з співом Інтернаціоналу, проходили по вулицях. На майданах і в скверах відбулися мітинги. Промовці, що виступали на мітингах вимагали від Франції зупинити Рура і Мароко та відмови від спроби зробити з Німеччини за допомогою плану Доса коаліцію для міжнародного капіталу. Промовці в своїх промовах обвинувачували соціал-

РОБІТНИК І ЙОГО ГАЗЕТА.

Чим свідоміший робітник, тим більше він любить свою газету і тим тяжче йому без неї жити. Бо чим більше він читає дійсно робітничу газету, тим стає свідомішим. Дуже добре, коли вже робітник чи фармер це зрозуміє. Коли він зрозуміє, що газета є його найкращим учителем, що вона учить його, освіднює, дучить в одну велику родину працюючих, будить в нього надію на краще майбутнє, заохочує до боротьби, боронить перед нападами ворогів — коли кожний працюючий це зрозуміє, тоді він, ні його газета не будуть більше біди і жити, як зебрани.

БОРІТЬБА НА "КРЕСАХ".

З тих фантастичних відомостей, які шодня подає польська преса, надзвичайно тяжко уявити собі об'єктивну картину того, що вий твориться на українських і білоруських землях, анексованих Польщею. Замість будь-якого об'єктивного освітлення подій, польські газети повторюють наобридли всім байки про "радянські й партизанські курси", про приїзд до Мінська Буденного, про концентрацію радянського війська на кордоні — одно слово, пробують довести, що на кресах все стійте добре, як би тільки не "хитрі інтриги східного сусіди". Однак, між рядками, серед купи всілякої політичної белиберди, газети не можуть не визнати одного рішучого факту — що на кресах почався широкий повстанський рух. Вони не можуть затаїти того, що український і білоруський селянин взявся за зброю і не зраджуєць з моментом, з можливістю чи неможливістю успіху, кинувся в героїчну нерівну боротьбу. Західна Волинь, особливо Білорусь, є зараз справжнім театром військових подій. Нема того дня, щоб в тіч чи іншій місцевості не з'явився партизанський невольничий загін, нема того дня, щоб селяне не вбили одного з місцевих поліцейських чи місцевих польських адміністраторів, нема того дня, щоб не було звістки про під-

В КРАЇНІ НЕВОЛИ І СЛІЗ.

Пущі грізно наростали більшовицької нестрої. В польському уряді тепер борються дві течії. Частина уряду обстоює оформлення фактично введеного на кресах військового стану, збільшення поліцейського терору — і ця течія перемагає. На кресі відіслано спеціально організований карний корпус, там вже є польові суди, що вже встигли "законо" розстріляти двох білоруських селян, Корчака і Гаричка, яких обвинувачували в нападі та Столбці. Друга течія, що не надіється на успіх, щось несміливо бурмоче про екстремне переведення на кресах аграрної реформи, про угоду й інше. А кресів не мовчать... Нерівна боротьба продовжується і збільшується. З одного боку, бореться диктатор Ридз-Сміглей з десятками тисяч солдат, з поліцією і жандармами, з бронеовими автомобілями і кулеметами, з другого боку — українські й білоруські селяне, озброєні старими заржавілими рушницями... Повстання прудкується з неймовірною жорстокістю, на яку тільки златні польські жандарми. А лави партизан ростуть. Ненависть де-далі більшає. І ще ненависті не зможеють перемогти ні польські обіщани "аграрної реформи", ні броневі машини генерала Сміглого.

Тільки реакціонерам в-цім випадку не поваляло, бо внесок осуджуючий комуністів перепав і Фарміло, Ропері і Ко. потерпіли поразку. Тов. Бартоломю остався дальші кандидатом.

Коли-ж тепер реакційні лідери почнуть отверто киришити, то це тільки поможє комуністам відкрити перед робітниками їхні справжні обличчя і прибіти зрадничіх робітничих інтересів до ганебного стовця.

Хоч сади, хоч туди — реакціонерам погано. Не ває, як бувало, бо на сторожі стоять комуністи, тай класова свідомість робітництва зростає з кожним днем.

ПІДПАЛ ДРУКАРНІ МАЙНЕРСЬКОГО ЧАСОПІСУ.

В Глейсе Бей, в Новій Скопії, агролю приміщення і друкарня майнерського органу "Мерітайм Лейбор Гералд", саме в переддень четвертих роковин його існування. Шкода виносить около двадцять тисяч доларів. Як виявляється, це не був якийсь випадок неосторожності з вогнем. Був це умисний підпал з наміром нанесення шкоди цьому важному робітничому часопису і організованним майнерам, що його видавали за свій тяжко запрацьований гріш. "Мерітайм Лейбор Гералд", тиждень робітничий часопис, вже чотири роки провадить завзату боротьбу проти могутньої сталено-вугленної корпорації Беско (Бритіш Емдайр Стіл Корпорейшн), непогамовної експлуататорки майнерів і ставленних робітників Нової Скопії. Він був і є вірним організатором, учителем і провідником майнерської юніонної організації, 26. дістрікту (United Mine Workers of America) і всего робітництва прибережних провінцій.

Та не тільки в Канаді. Не тільки в Злучених Державах поважна скількість українського робітництва черпає здоров'я моральну поживу з "Укр. Роб. Вістей". Не забуваймо, що на еміграції в Європі є по-важне число українського робітництва, відірваного від свого рідного краю, від Галичини, подіями, що відбулися останніми роками. Є це політичні втікачі з Галичини, втікачі з польського війська, обманені Петрушевичом, Назаруком і їх "владдо", січові стрільці, що нині розсіпані по цілій Чехословаччині, Австрії, Німеччині навіть Африці.

Нема газети, щоб їх обслуговувала. Галицька робітничя преса заборонена. В капіталістичній Європі нема ні одної української робітничої газети. Ці робітники відтять від всего того, що ім найбільше, найдороше. Час від часу вони шлють до нашої редакції листи-пресби, щоб посилали їм газету, журнал, книжки. Розуміється, безплатно, бо вони самі бідні, голодні. Пишуть, це не одинично, але товариства, гурти, часто партійні товариші, або секретарі партійних відділів.

Відмовити їм не маємо морального права. Ми посилаємо. Вони за нас за дядьки. Вони пересилають нашу газету і журнал "Робітницю" з одної місцевості до другої, а відтак дякують нам за них. Ось один з тих листів, де товариші довідалися про нашу газету і пишуть з Яєнія, на Прикарпатській Україні: "Шановна Редакціє! Ласкаво прошу Вас із нашого краю, Прикарпатської України: будьте так ласкаві, станьте нам в літературній допомозі. Посилайте нам свої пролетарські газети. У нас дуже красно процвітає Комуністична Партія і де смілим кроком вперед, не боїться ні куль, ні штабів, хоч буржуазія перероджує нам до рогу і стріле до наших пролетарських рядів. У нас на Прикарпатській Україні в Сваляві убив в місці серній трох товаришів, з поміж наших пролетарських рядів. Але ми на це не зважаємо і все вперед рустаємо. У нас в Яєнію є вже 12,000 членів, які стоять в III Інтернаціоналі. Просимо Вас ласкаво, посилайте нам свої газети". Це один лист з багатьох. І наша редакція посилає їм газету, журнал і книжки. Чи будете Ви, товаришу читачу, проти цього? Ні, ви не будете проти цього, Але чи застановилися Ви над тим, що сама пересилка коштів, що на кресах все стійте добре, як би тільки не "хитрі інтриги східного сусіди". Однак, між рядками, серед купи всілякої політичної белиберди, газети не можуть не визнати одного рішучого факту — що на кресах почався широкий повстанський рух. Вони не можуть затаїти того, що український і білоруський селянин взявся за зброю і не зраджуєць з моментом, з можливістю чи неможливістю успіху, кинувся в героїчну нерівну боротьбу.

ЛЕНІН ДОРОШИЙ, ЯК ВЛАСНІ ПРЕЗИДЕНТИ.

В Келгари Китайці; члени Китайської Національної Ліги, визискували 22. вересня 9-літню річницю повалення китайської монархії і встановлення республіки. Почавши своє свято в честь республіки, вони прикинь-свята прийшли до висновку, що сучасна китайська республіка не далеко відтікла від монархії, бо замість визискувати китайській працюючої маси, закріпостила їх американському і англійському капіталові. На святі Китайської Національної Ліги в Келгари з дво-годинною промовою виступив недавно прибувший з Китаю чоловік Китаєць. Він розпо-

ЛЕНІН ДОРОШИЙ, ЯК ВЛАСНІ ПРЕЗИДЕНТИ.

вів про всі сучасні події в Китаю, змалював тяжке положення китайських працюючих мас, вказав, як їх безмілосердно визискує закордонний капітал, а китайські президенти і генерали б'ються між собою та закінчують американському та японському капіталові. Далі він сказав, що годі Китаєм поклатися на своїх генералів. Вони вже наочно переконалися, що власна буржуазія або сама між собою бється за зиски, за право визиску працюючих мас, або запроде-вляє маси американському та англійському капіталові. Одиничний вихід для Китайців, це по-м'ятати на науку Леніна і боро-

Виходить, що цей бовий робітничий часопис мав досить ворогів. Як доносять товариші в Глейсе Бей, всі сліди доказують, що вогонь счинився наслідком умисного підпалу, якого допустився хтось з ворогів цього часопису, найправдоподібніше хтось з місцевих реакційних наємних поспіах. В цій справі провадиться інвестиція, яка може викриє винуватців. Додаються, що це помова за те, що проти них писав в останніх часах "Мерітайм Лейбор Гералд". Про помсту, як мотив підпалу, догадується це й тому, що реакційним юніонним поспіахам досі не поваляло і Луїс проголосив, що відкличе заставленних ним провізоричних юніонних урядників та дасть 26. дістріктові спромугу вибрати собі свою дістріктову Екзекутиву. Такими навіть злочинними способами, як підпали, вороги революційно настроєного організованого робітництва воють проти них. Тільки-ж даремна їхня надія. Так як вогонь середовичної інквізиції не спинив поступу людства, так не спинить поступу революційного пролетаріату вогонь, який викликають його реакційні вороги підпалами в приміщеннях і друкарнях робітничих часописів. "Мерітайм Лейбор Гералд", редагований зараз відомим бовим провідником майнерів 26. дістрікту Джамом Меклакленом, виходить дальше в нішій друкарні. Ми віримо, що злочинні вчинки проти цього часопису не більше об'єднає докрукти цього майнерів і всіх інших робітників східних прибережних провінцій, які, своєю відтримкою, дадуть йому змогу ще сильніше бити ворогів визвольного робітничого руху.

НАЙКРАЩА КНИЖКА ПРО ЛЕНІНА.

Радянські газети кажуть, що найкращою книжкою про Володимирова Леніна є книжка Є. Ярославського, "Життя і праця В. І. Леніна", написана російською мовою. Вона ділиться на три частини: Життя Леніна до останнього року; Написання діяльності Леніна в різних її формах і проявах, і, на-решті — Хороба, смерть і похорон. Книжка написана простою й приступною мовою.

Валінець.

Робкор.